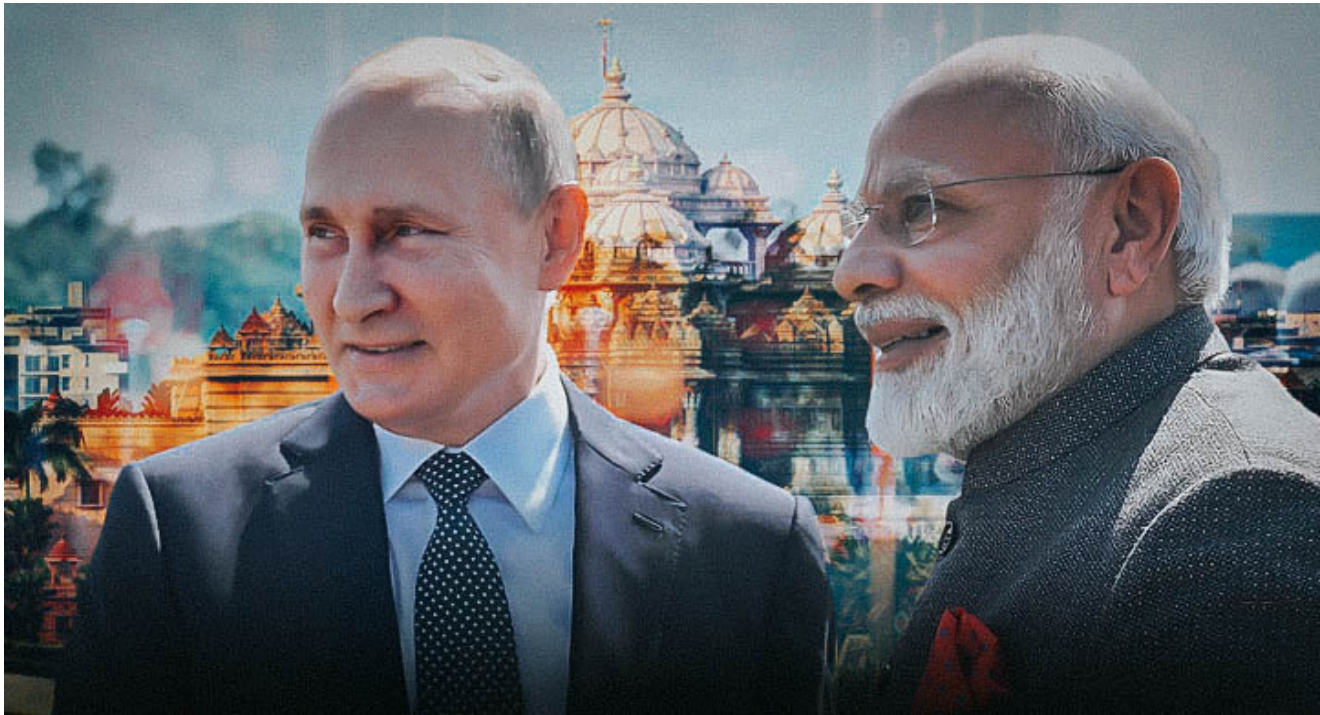

Cena ropy: Nový „energetický koridor“ Ruska a Íránu představuje nebezpečí pro Západ

 putin-today.ru/archives/207938

28 мая 2024 г.

Dvě na sebe navazující oznámení z minulého týdne by mohla mít dalekosáhlé bezpečnostní důsledky pro Blízký východ a Západ v nadcházejících letech, pokud dosáhnou uskutečnění. Jedním z nich byl íránský návrh z 11. května na vytvoření „energetického koridoru“ z Ruska do Perského zálivu. Dalším důvodem bylo oznámení Turecka z 12. května, že má zájem nakoupit více plynu a ropy z Íránu a že následný tranzit těchto zdrojů do východní Evropy přes zemi je možný. Jednoduše řečeno, tyto události budou znamenat dvě věci. Za prvé, Rusko by mohlo obejít mnohá ze současných mezinárodních omezení použitím íránských dlouho zavedených mechanismů, aby se vyhnulo sankcím na toky plynu a ropy – jak do Turecka, tak do jižní a východní Evropy a přes Irák do zbytku světa. Za druhé, Írán by mohl urychlit stavbu svého dlouho očekávaného „pozemního mostu“ z Teheránu do

Středozemního moře, přes který by mohl exponenciálně zvýšit dodávky zbraní do jižního Libanonu a oblasti Golanských výšin v Sýrii pro použití proti Izraeli a Spojeným státům na Blízkém východě.

To, že Írán stále funguje jako ekonomika navzdory masivním mezinárodním sankcím, které na něj byly v té či oné podobě uvaleny od islámské revoluce v roce 1979, není čistě náhodné. Prostřednictvím několika mechanismů, analyzovaných v mé nové knize o novém světovém trhu s ropou, byl od té doby schopen nadále prodávat svou ropu a plyn do jižní a východní Evropy a do velké části zbytku světa. Tyto metody jsou tak dobře propracované a účinné, že se staly zdrojem velké národní hrdosti Íránu, přičemž jeho tehdejší ministr zahraničí Mohammad Zarif prohlásil v prosinci 2018 na fóru z Dohá, že:

"Pokud existuje umění, které jsme v Íránu zvládli, [které] můžeme učit ostatní za cenu, je to umění uniknout sankcím."

Výchozími body pro většinu těchto nezákonných energetických toků jsou ropná pole sdílená Íránem a Irákem, a protože obě strany těží ze stejných rezervoárů, nelze říci, z které strany ropa pochází. Takže Írán, s plným souhlasem Iráku, na který měl dlouho obrovský vliv prostřednictvím svých různých ekonomických, politických a vojenských zástupců, jednoduše přejmenuje (sankcionovanou) ropu íránské strany na (nesankcionovanou) iráckou ropu, aby pak mohl být volně odeslán kamkoli. Dalším prvkem zamlžování země původu ropy je pouhá změna dokumentace na přepravních dokladech. Jak v roce 2020 nestydatě zdůraznil bývalý íránský ministr pro ropu Bijan Zanganeh:

„To, co vyvážíme, se nevyrábí jménem Íránu. Dokumenty se znovu a znovu mění, stejně jako specifikace.“

Od tohoto okamžiku je íránská ropa (přejmenovaná na iráckou ropu) obvykle zasílána do jednoho ze dvou hlavních íránských vývozních destinací. První je Asie, tam zůstává klíčovým kupcem Čína. Druhým je jižní a východní Evropa, a zejména méně střežené přístavy Albánie,

Černá Hora, Bosna a Hercegovina, Srbsko, Makedonie a Chorvatsko, mimo jiné. Ropa může být také snadno přepravována přes hranice k hlavním spotřebitelům ropy v Evropě, včetně Turecka. V tomto posledním ohledu je také vhodné poznamenat, že Irák je v současné době v procesu obnovy svého přímého ropovodu do tureckého přístavního města Ceyhan, díky čemuž bude tato trasa Írán-Irák-Turecko pro Teherán ještě spolehlivější. Všechny tranzitní trasy, které se v současnosti používají k přepravě íránské ropy přes Irák do jižní a východní Evropy, budou k dispozici také Rusku. Stejně jako na všech trasách do Asie, kde má Rusko problémy s přepravou ropy kvůli sankcím, ačkoli Asie obecně, a zejména Čína, se méně starají o dodržování jakýchkoli sankcí uvalených USA než Evropa. Generální tajemník eurasijského odboru íránské ministerstva zahraničí Mojtaba Damirchilou minulý týden zdůraznil, že „je třeba zvážit využití stávající infrastruktury a vytvoření nové infrastruktury, aby se dostalo na regionální trhy, a v tomto ohledu začala konstruktivní spolupráce a máme čistý výhled.“

Možná v duchu přímé reciprocity v této dohodě Rusko sdělilo Íránu, že vybudování regionální infrastruktury v Íránu a poté v Iráku a směrem k Turecku bude usnadněno podobnou prací v Sýrii. To znamená vytvoření dvou možných pozemních mostů pro Írán z jeho pevniny ke břehům Středozemního moře – jeden v jihovýchodním Turecku a druhý v severozápadní Sýrii. Klíčovým mechanismem pro dosažení tohoto cíle je plánovaná revitalizace 825 kilometrů dlouhého irácko-syrského ropovodu, který spojoval irácký region Kirkúk se syrským přístavem Baniyas ve Středozemním moři, což je také plně analyzováno v mé nové knize o nový řád na světovém trhu s ropou . V říjnu 2023 se vysocí představitelé irácké vlády, ministerstva pro ropu a energetických společností dohodli na obnovení prací na ropovodu, po čemž následovaly podrobné diskuse o načasování prací a nákladech na obnovu. Vysoký zdroj z ropného průmyslu, který úzce spolupracuje s

iráckým ministerstvem ropy, exkluzivně pro *OilPrice.com* zhruba ve stejnou dobu potvrdil, že diskuse o tomto klíčovém infrastrukturním spojení mezi Irákem a Sýrií se týkaly nejen Iráčanů, ale také Íránců a Rusů.

„Plány na obnovu tohoto kanálu existují od června 2017, kdy se o něm otevřeně hovořilo jako o plynovodu Írán-Irák-Sýrie a bylo zvažováno v kontextu podobném plánu na výstavbu plynovodu s tímto názvem,“ řekl. . „Podle plánů měly ropovody vést z [iráckého] Kirkúku do Baniás [na syrském pobřeží Středoziemního moře] přes Hadithu [v Iráku] s počáteční kapacitou 300 000 barelů denně [bpd] a Rusko se mělo zúčastnit oba plány, a to se nyní nezměnilo,“ dodal.

Stručně řečeno, za prvé je to největší země na západní straně šíitského půlměsíce moci, kterou Rusko v průběhu let vyvinulo, aby čelilo vlastní sféře vlivu USA, která se soustředila v Saúdské Arábii (pro dodávky uhlovodíků) a Izraeli. (pro vojenské a zpravodajské prostředky). Za druhé, navrhuje dlouhé pobřeží Středoziemního moře, ze kterého může Rusko posílat ropné a plynové produkty (své vlastní nebo jeho spojenců, zejména Írán) na vývoz výměnou za hotovost, stejně jako zbraně a další vojenské zboží na politický vývoz. Za třetí, je to důležitý ruský vojenský uzel s jedním hlavním námořním přístavem (Tartús), jednou hlavní leteckou základnou (Latakia) a jednou hlavní sledovací stanicí (poblíž Latakie). A za čtvrté, ukazuje zbytku Středního východu, že Rusko může a bude jednat rozhodně na straně autokratických dynastií v celém regionu.

Simon Watkins

<https://oilprice.com>

Komentář autora:

Tato cesta nám vlastně umožňuje udržet energetický vliv na Balkán a jižní Evropu jako budoucí součást našeho ekonomického seskupení a odtrhnout je od Západu a pověsit jim na krk Anglosasy jako žebráky.

Uvidíme, jak bude SGA zásobovat nerentabilní energetické žebřáky z Německa a Británie.

Mike1975

<https://aftershock.news>